

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615209533
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1615209533.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a Mgr. Zity Leimbergerovej, v spore žalobkyne: F. Z. H., J. XX.XX.XXXX, G. N. XXX, proti žalovanému: F. Z. G., J. XX.XX.XXXX G. H. X, G., o náhradu škody, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacký zo dňa 24. januára 2023, č. k. 5C/1392/2015-233, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že žalobu zamietá.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 240,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 01.08.2017 do zaplatenia a priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže sa žalobkyňa pôvodne domáhala náhrady škody vo výške 300,- eur, avšak počas konania zobrala žalobu v časti náhrady škody vo výške 60,- eur späť, súd v zmysle § 145 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") konanie v tejto časti zastavil. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že Okresný súd Bratislava V vo svojom konaní sp. zn. 9C/533/05-85 zo dňa 07.12.2006 rozhodol na základe návrhu žalobcu F. Z. G. proti žalovaným v X.) M. H. a X.) V. Z. H., Q. G. G. X I. G. o povinnosti žalovaných vypratáť 4 izbový byt Č.. XX nachádzajúci sa v G. na W.. G. X na X. K. G. O. N.. Č.. XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.09.2010 a vykonateľnosť dňa 13.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislava vydaním pod sp. zn. 5Co/200/2008. Žalovaný opakovane vyzýval žalobkyňu k vyprataniu predmetného bytu, vždy do určitého obdobia od zaslania výziev. Žalobkyňa (a jej rodina) však byt nevypratali. Dňa 11.09.2014 pôvodní žalovaní v 1.) až 5.) rade vypratávali predmetný byt a to na pokyn žalovaného. Žalobkyňa podala v súvislosti s týmto konaním trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Poverený príslušník policajného zboru OR PZ, OO PZ Bratislava Petržalka - sever uznesením zo dňa 20.11.2014 Č.:Q.-XXXX/PS-G.-XXXX odmietol vec podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci. Malo ísť o skutok, keď od presne nezisteného času dňa 11.09.2014 do 17-tej hodiny dňa 11.09.2014 v G. v bytovom dome na G. Č.. X nezisteným spôsobom a predmetom pravdepodobne pri sťahovaní rozbili francúzsku posteľ, ktorá tvorila zariadenie bytu Č.. XX na X. K., ktorú oznamovateľka F. Z. H. našla v rozbitom stave vo vestibule obytného domu, čím jej mali spôsobiť škodu vo výške minimálne 500,- eur.

2. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie posúdil po právnej stránke podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1 C.s.p., § 151 ods. 1 C.s.p., § 151 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Skonštatoval, že v konaní žalovaný relevantne nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že bola vlastníčkou predmetnej poškodenej (zničenej) postele a nepoprel

ani tvrdenia o výške škody. Žalovaný netvrdil, že žalobkyňa nie je vlastníčkou predmetnej veci a ani neposkytol vlastné skutkové tvrdenia o vlastníctve tejto veci a neuviedol inú hodnotu veci než to tvrdila žalobkyňa. Žalovaný si tak nesplnil svoju povinnosť procesnej obrany kvalifikovane poprieť skutkové tvrdenia protistrany, ktorú mal v tomto konaní voči tvrdeniam žalobkyne. Vlastnícke právo žalobkyne k predmetnej posteli, tak ako aj tvrdený vznik škody, ani vydanie pokynu žalovaného na vypratanie postele a jej hodnota neboli v konaní spochybnené, pretože neboli žalovaným účinne popreté. Preto nepopreté skutkové tvrdenia žalobkyne v prejednávanej veci považoval za nesporné aj za preukázané tak ako boli tvrdené a to bez vykonávania dokazovania. Mal za preukázané, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný nakoľko pôvodní žalovaní v 1.) až 5.) rade konali práve na pokyn žalovaného. Poukázal na to, že súdy už aj v minulosti konali voči žalovanému ako proti fyzickej osobe (OS Bratislava V. sp. zn. 15C/29/2013, sp. zn. 6C/148/2013), keď mu boli uložené ako fyzickej osobe konkrétne povinnosti. Pokiaľ ide o úrok z omeškania uviedol, že žalobkyňa svojim podaním zo dňa 15.12.2021, doručeným súdu dňa 20.12.2021 žiadala zaviazat' žalovaného k povinnosti zaplatiť sumu 240,-eur a žiadala priznať aj úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne od 01.08.2017 do zaplataenia a náhradu súdneho poplatku. V období od 01.07.2017 do 31.12.2017 bola zákonná výška úroku z omeškania 8% ročne. Žalobkyňa žiadala priznať úrok z omeškania od 01.08.2017 z dôvodu, že žalovaný si žalobu prevzal v júli 2017. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou žalovanej sumy a preto žalobkyňa priznal aj úrok z omeškania v zákonnej výške od 01.08.2017 do zaplataenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná rozhodol tak, že jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v zákonom stanovenej lehote, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie. Poukázal na nedostatočné a nepresné protokolovanie zápisnice z pojednávania konaného dňa 24.11.2022 o 13.30 hod. Žalovaný uviedol, že na pojednávaniach vedených pred súdom prvej inštancie relevantne poprel tvrdenia žalobkyne, že táto bola vlastníčkou predmetnej postele, ďalej poprel výšku škody a poskytol tvrdenia o vlastníctve veci bývalými nájomcami bytu. Žalovaný ďalej tvrdil, že ako konateľ zastupoval a zastupuje spoločnosť PB KREDIT s.r.o., teda vlastníka nehnuteľnosti. Žalovaný dal pokyn na vypratanie vecí z bytu ako konateľ vlastníka nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie podľa žalovaného vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vecí, čím je daný odvolací dôvod.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že tento zastupuje a zastupoval spoločnosť PB KREDIT s.r.o., ako vlastníka nehnuteľnosti a ako konateľ spoločnosti dal pokyn na vypratanie postele. Na pojednávaniach žalovaný vystupoval ako fyzická osoba. Poukazovanie na konanie vedené pod sp. zn. 20C/185/2014 považovala žalobkyňa za irelevantné, nakoľko v tomto konaní bola žalovaná spoločnosť PB KREDIT s.r.o., teda iný subjekt. Vlastnícke právo žalobkyne, ako aj tvrdený vznik škody, ani vydanie pokynu žalovaného na vypratanie postele neboli žalovaným účinne popreté.

5. Odvolací súd uvádza, že oprávnenie na podanie odvolania nemá strana bez ďalšieho. Z povahy odvolania, ako riadneho opravného prostriedku, vyplýva, že odvolanie môže podať len tá strana, ktorej nebolo rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu vyhovené, prípadne ktorej bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená iná ujma na jej právach. Rozhodujúci je pritom výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože existenciu nožnej ujmy možno hodnotiť len z procesného hľadiska (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR vydaný pod sp. zn. 5Cdo 215/2010 dňa 09. novembra 2010). Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol, či toto smeruje voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, teda aj voči výroku, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil v časti náhrady škody vo výške 60,- eur, nakoľko však výrok o čiastočnom zastavení konania považoval odvolací súd z procesného hľadiska za výrok v prospech žalovaného, vyhodnotil odvolanie žalovaného podľa obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) tým spôsobom, že toto smeruje len voči I. výroku (povinnosť nahradiť škodu) a III. výroku (povinnosť nahradiť trovy) napadnutého rozhodnutia, nakoľko len tieto výroky možno považovať za výroky vydané v neprospech žalovaného.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie, v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť a to aj s poukazom na § 390 písm. a) a b) C.s.p.

7. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa domáhala náhrady škody spôsobenej na jej veci - posteli ako súčasti príslušenstva bytu Č.. XX na X. K. na G. W. X I. G.. Škoda mala byť spôsobená dňa 11.09.2014 pôvodnými žalovanými v 1.) až 5.) rade pri vypratávaní jej vecí z bytu, pri ktorom konali na pokyn pôvodného žalovaného v 6.) rade. V priebehu konania žalobkyňa vzala žalobu späť voči žalovaným v 1.) až 5.) rade, v dôsledku čoho súd prvej inštancie v rozsudku č. k. 5C/1392/2015 - 169 konanie voči ním právoplatne zastavil. Podľa žalobkyne tak za škodu zodpovedal výlučne žalovaný, ktorý im ako pracovníkom vykonávajúcim práce v byte dal príkaz na vypratanie jej vecí, ako aj na rozbitie predmetnej postele. Výšku škody určila na 300,- eur s tvrdeniami, že ide o zostatkovú cenu, nakoľko sa jednalo o používanú posteľ, ktorej nákupná cena bola 650,- eur a podobné postele sa predávajú za cca 700,- eur. V priebehu konania zobrala žalobkyňa žalobu späť v časti náhrady škody vo výške 60,- eur.

8. Súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel, keďže mal za preukázané, že žalovaný relevantne nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že bola vlastníčkou zničenej postele a nepoprel ani tvrdenia o výške spôsobenej škody, pričom mal rovnako za preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, nakoľko pôvodní žalovaní v 1.) až 5.) rade konali na priamy pokyn žalovaného ako fyzickej osoby.

9. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, že tvrdenia žalobkyne ohľadom jej vlastníckeho práva k zničenej posteli účinne poprel. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný v konaní relevantne nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že bola vlastníčkou predmetnej poškodenej (zničenej) postele. Žalovaný neposkytol vlastné skutkové tvrdenia o vlastníctve danej veci. Žalovaný si tak nesplnil svoju povinnosť procesnej obrany kvalifikovane poprieť skutkové tvrdenia protistrany, ktorú mal v tomto konaní voči tvrdeniam žalobkyne. Vlastnícke právo žalobkyne k predmetnej posteli nebolo v konaní relevantne spochybnené, pretože nebolo žalovaným účinne popreté. Preto aj odvolací súd nepopreté skutkové tvrdenia žalobkyne v prejednávanej veci považoval za nesporné.

10. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou žalovaného, že pokyn na vypratanie nehnuteľnosti žalovaný udelil ako konateľ spoločnosti PB KREDIT s.r.o., ktorá je vlastníkom predmetného bytu a teda že v konaní nie je pasívne vecne legitímovaný.

11. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán sporu, ktorá je nositeľom hmotného práva (aktívna legitímácia) alebo povinnosti (pasívna legitímácia), teda tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva. Žalobca je aktívne vecne legitímovaný, ak je nositeľom práva, ktoré v konaní uplatňuje. Žalovaný je pasívne vecne legitímovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa od neho žalobca domáha, alebo ktorá má byť určená.

12. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004 uverejneného v ZSP 46/2008: "Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide."

13. V posudzovanej veci nebolo zo skutkového hľadiska medzi stranami sporné, že k poškodeniu postele prišlo pri vypratávaní bytu pôvodnými žalovanými v 1.) až 5.) rade, a to na objednávku (príkaz) žalovaného. Rovnako nebolo sporné, že byt, ktorý sa vypratával a v ktorom sa táto posteľ nachádzala, bol v čase vypratávania vo vlastníctve spoločnosti PB KREDIT s.r.o., ktorá ho nadobudla na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 20.01.2014. Pre vyriešenie otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovaného sa bolo treba vysporiadať s otázkou, či za škodu v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedá

žalovaný ako fyzická osoba a teda či si vypratanie u pôvodných žalovaných v 1.) až 5.) rade objednal vo svojom mene, alebo či si vypratanie objednal ako konateľ v mene spoločnosti PB KREDIT s.r.o., ktorá potom ako vlastník bytu za jeho činnosť nesie zodpovednosť. Odvolací súd poukazuje najmä na fakt, že sama žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza, že práce, pri ktorých prišlo k poškodeniu predmetnej postele boli vykonávané na objednávku konateľa vlastníka bytu F. Z. G. (žalovaný). Z uvedeného je teda zrejmé, že aj sama žalobkyňa si už pri spisovaní žaloby bola vedomá, že žalovaný si vypratanie bytu neobjednával vo vlastnom mene ako fyzická osoba, ale ako štatutárny zástupca (konateľ) spoločnosti PB KREDIT s.r.o. Fakt, že žalobkyňa si bola tejto skutočnosti vedomá vplýva aj z predloženého rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 20C/185/2014 zo dňa 17.04.2019) v spore, v ktorom žalobkyňa požadovala voči spoločnosti PB KREDIT s.r.o., okrem iného tiež náhradu škody za zničenú posteľ na podobnom (totožnom) skutkovom základe. Odvolací súd poukazuje na to, že naša právna úprava síce nevylučuje ani priamu zodpovednosť štatutárneho orgánu za spôsobenú škodu v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak výhradne v úzkom okruhu prípadov, medzi ktoré patrí napríklad exces štatutárneho orgánu, t. j. ak štatutárny orgán spoločnosti spôsobil škodu mimo rámca činnosti obchodnej spoločnosti. Záver o excese žalovaného však nemožno z ustáleného skutkového stavu vyvodiť. Pokiaľ súd prvej inštancie vyvodil pasívnu legitimáciu žalovaného zo skutočnosti, že súdy už aj v minulosti konali voči žalovanému ako proti fyzickej osobe (Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/29/2013 a pod sp. zn. 6C/148/2013), keď mu boli ako fyzickej osobe ukladané konkrétne povinnosti, poukazuje odvolací súd na tú skutočnosť, že žalovanému boli v čase týchto konaní ukladané povinnosti z toho dôvodu, že v čase vedenia týchto konaní bol vlastníkom predmetného bytu stále žalovaný ako fyzická osoba a až následne prišlo k prevodu bytu na súčasného vlastníka spoločnosť PB KREDIT s.r.o. Pokiaľ žalobkyňa na odvolacom pojednávaní odvodzovala pasívnu legitimáciu žalovaného od predbežného opatrenia zo dňa 06.05.2013, ktorým bolo žalovanému nariadené zdržať sa prenajímať tretím osobám zariadenie bytu, je potrebné poznamenať, že medzi porušením uloženej povinnosti žalovaným a vznikom škody nie je daná príčinná súvislosť. Škoda totiž mala žalobkyni vzniknúť vypratáním vecí z bytu a nie prenajímaním zariadenia bytu tretím osobám.

14. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nie je v konaní pasívne vec legitimovaný, keďže nie je nositeľom povinnosti, splnenia ktorej sa od neho žalobkyňa domáha, nakoľko príkaz na vypratanie bytu, pri ktorom bola spôsobná škoda, nevydal žalovaný vo vlastnom mene, ale v mene spoločnosti, ktorá je vlastníkom bytu a v ktorej žalovaný v čase vydania príkazu vykonával funkciu štatutárneho zástupcu. Predmetné konanie (príkaz) žalovaného, ako štatutárneho orgánu teda odvolací súd považoval za konanie spoločnosti PB KREDIT s.r.o, pri ktorom žalovaný ako štatutár prejavoval navonok vôľu spoločnosti ako vlastníka bytu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).